

Ο προβληματικός θεσμός του Προέδρου της Δημοκρατίας

Το άρθρο 30 παράγραφος 1 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζει ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο ρυθμιστής του πολιτεύματος της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Για να είναι όμως ρυθμιστής, αυτό κατ' αρχήν προϋποθέτει ότι ο Πρόεδρος έχει όντως τις νομικές δυνατότητες και τις

εξουσίες εκείνες που απαιτούνται για να μπορεί να επιτελέσει αυτόν τον ρόλο. Έπειτα ρυθμιστής σημαίνει ότι μπορεί να είναι η εξισορροπιστική εκείνη βαλβίδα ασφαλείας του πολιτεύματος που...παρέχει λύσεις ισορροπίας στο πολιτικό σύστημα, με γνώμονα πάντα τη λαϊκή κυριαρχία, όταν εκδηλώνονται ενέργειες που είναι αντίθετες με το λαϊκό αίσθημα.

Για σκεφτείτε όμως: Έχει άραγε σήμερα τέτοιες αρμοδιότητες ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας;

Το πιο πάνω άρθρο του Συντάγματος επαναλαμβάνει το ίδιο ακριβώς άρθρο που ίσχυε και στο Σύνταγμα του 1975, πριν το αναθεωρήσει ο Ανδρέας Παπανδρέου, με μια όμως σημαντική διαφορά. Το Σύνταγμα του 1975 έδινε σημαντικές αρμοδιότητες στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, οι οποίες δικαιολογούσαν το ρόλο του ρυθμιστή. Μεταξύ αυτών των αρμοδιοτήτων ήταν οι εξής:

- 1) Να προκηρύσσει μόνος του δημοψηφίσματα.
- 2) Να διαλύει τη Βουλή όταν διαπίστωνε ότι βρίσκεται σε προφανή δυσαρμονία με το λαϊκό αίσθημα.
- 3) Να απευθύνει διαγγέλματα προς τον ελληνικό λαό.
- 4) Να συγκαλεί μόνος του το υπουργικό συμβούλιο και να προεδρεύει έστω και αν αντιδρούσε ο πρωθυπουργός.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου όμως, σκοπίμως αφαίρεσε αυτές τις εξουσίες από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τις πήρε για τον εαυτό του, μετατρέποντας το πολίτευμα, από προεδρευόμενη κοινοβουλευτική δημοκρατία σε ένα ολοκληρωτικό πρωθυπουργοκεντρικό πολιτικό σύστημα και ταυτόχρονα στέρησε από το πολίτευμα τον εξισορροπιστικό ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας. Έκτοτε τον ρυθμιστικό ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας υποκατέστησε η εξωθεσμική

διαπλοκή, η οποία όμως αντί να αφουγκράζεται τις αγωνίες του λαού, αντιθέτως διατηρεί την κοινωνία σε καταστολή προκειμένου να την εκμεταλλεύεται.

Σήμερα λοιπόν ο λαός είναι ακέφαλος και δεν μπορεί να αντιδράσει, αλλά και ούτε τον ακούει κανείς. Ο σημερινός πρωθυπουργός (όπως εξάλλου και κάθε πρωθυπουργός, να μην γελιόμαστε), ουδόλως επιθυμεί να έχει κάποιον ρυθμιστή πάνω από το κεφάλι του που να ακούει τις λαϊκές αγωνίες και να ενσαρκώνει το πρόσωπο στο οποίο μπορεί ο λαός να απευθυνθεί.

Σήμερα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, αν διανοηθεί, έστω να απευθύνει διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό, χωρίς προηγουμένως να το έχει ελέγξει και να το έχει υπογράψει ο πρωθυπουργός, θα διαπράξει συνταγματικό πραξικόπημα.

Αυτά βέβαια που διαπράττει ο πρωθυπουργός, στερώντας την εθνική μας κυριαρχία, δυστυχώς δεν υπάρχει κανείς να τα ελέγξει ή να τα ακυρώσει.

Πηγή: hassapis-peter.blogspot.com